

DOMMANN REU

NYT OM MULTIMEDIESKATTEN

Af advokat Lene Juel

Skatterådet afsiger fortsat en lind strøm af afgørelser om den nye multimedieskat. Nedenfor bringes en opsummering af de seneste.

Arbejdsgiver kan stille såvel en **stationær computer** som en **bærbar computer til rådighed** for en ansat, når der er en arbejdsmæssig begrundelse herfor. Dette kan også ske i forbindelse med en **kontantlønsnedgang/fleksibel lønpakke**.

Frivillige ulønnede mentorer skal ikke betale multimedieskat af en projektmobiltelefon, hvis mobiltelefonen alene må anvendes erhvervsmæssigt, og arbejdsgiveren fører fornøden kontrol

Kørende montører skal ikke beskattes af en bærbar PC, hvis PC'en er fastmonteret i montørbilen og ikke kan medtages i privatboligen.

Udkørende teknikere skal ikke multimediebeskattes af rådighed over en mobiltelefon samt en specialtilrettet PDA, der medtages på bopælen. Dette er dog under for-

udsætning af, at privat brug ikke er tilladt, at der er indgået tro og love erklæring, og at arbejdsgiver fører kontrol med, at mobiltelefon og PDA ikke anvendes privat. Tillidsfolk – eller andre ansatte – skal derimod multimediebeskattes, hvis en computer medtages på bopælen, uanset tro og love erklæring om, at computeren ikke må bruges privat. Der er en formodning for privat anvendelse, når computeren medtages på bopælen, og det er ikke umiddelbart muligt at løfte bevisbyrden for, at computeren udelukkende anvendes erhvervsæssigt.

Hvis der er tale om **egentlige tjenesterejser**, vil såvel computer som mobiltelefon kunne medtages på bopælen uden skattemæssige konsekvenser, hvis medarbejderen ikke uden unødigt besvær kan aflevere multimediet på arbejdspladsen. I forhold til mobiltelefonen kræves det endvidere, at der foreligger en tro og love erklæring med forbud mod privat brug, og at arbejdsgiveren fører kontrol hermed. Hvis medarbejdere på tjenesterejse bruger mobiltelefonen til private opkald 5 minutter hver anden dag, skal der ske multimediebeskatning af telefon til rådighed.

Det har ikke betydning, at multimedier tages med hjem til medarbejderens bopæl på grund af en **stor risiko for tyveri på arbejdspladsen**. Der skal ske beskatning alligevel, medmindre hjemtagelsen kan falde ind under undtagelserne i forhold til tjenesterejser, multimedier med begrænset anvendelse mv.

Skatterådet kan ikke bekræfte, at **ulønnede personer i en fagforenings sektorbestyrelse** kan undgå at betale multimedieskat med henvisning til ligningslovens § 7 M, stk. 3. Ifølge denne skal ulønnede bestyrelsesmedlemmer eller frivillige, ulønnede medhjælpere ikke betale multimedieskat af de multimedier, som de får stillet til rådighed til brug for vedkommendes bistand som led i en forenings skattefri virksomhed eller hjemmeværnets virksomhed. Fag-

foreninger er omfattet af fondsbeskatningsloven, og der er således ikke tale om en skattefri virksomhed, som det er krævet i ligningslovens § 7 M.

Refusion af **medarbejderens udgifter til bredbåndsforbindelse** mod dokumentation er omfattet af multimedieskatten. Der skal betales multimedieskat, uanset om der er adgang til arbejdsgiverens interne netværk.

Studievejledere og undervisere vil blive omfattet af multimediebeskatningen, når de tager en bærbar PC og mobil dataforbindelse med hjem. Det gælder dog ikke, hvis de kan omfattes af undtagelsen om lejlighedsvis tjenesterejser. Karakteren af den ansattes arbejde tillægges ikke betydning.

I forhold til **kontrolspørgsmålet** henviser Skatterådet til den til enhver tid gældende vejledning udarbejdet af SKAT. Her orienteres der om omfanget af arbejdsgiverens kontrol og gives eksempler på, hvordan denne kan gennemføres. Skatterådet afviser samtidig at komme med yderligere bemærkninger med henvisning til, at Skatterådet ikke kan give bindende svar i form af vejledning om, hvordan man skatteretligt bør disponere.

Skatterådet har afvist at dispensere for multimedieskatten, når arbejdsgiver stiller **PC og ADSL-forbindelse til rådighed** i medarbejderens hjem, uanset at der er tale om en særlig opkobling, at der foreligger tro og love erklæring med forbud om privat brug, og at medarbejderen har egen privat PC og opkobling ved siden af den arbejdsgiverbetalte.

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at det vil være muligt at undgå multimediebeskatning af en internetopkobling/mobilt bredbånd, der skal bruges i forbindelse med **vagt udenfor foreningens normale åbningstid**.

BILFORHANDLERE PÅ SKATTEPLIGTIG REJSE

Af advokat Lene Juel

Skattemyndighederne har de seneste år i stigende grad haft fokus på, om salgsrejser, studierejser, repræsentationsrejser, forhandlerrejser, personalerejser m.v. betalt af arbejdsgiver har været tilstrækkeligt forretningsmæssigt begrundet eller et skjult skattepligtigt vederlag til de deltagende medarbejdere, fordi rejsen har et overvejende privat islæt. En ny afgørelse om bilforhandleres tur til Paris illustrerer dette.

Baggrund

Sammen med en række bilforhandlere og deres ægtefæller var direktøren i holdingselskabet for H1 Import A/S og hans samlever rejst til Paris på en weekendtur. Rejsen var betalt af H1 Import A/S med det formål at styrke forhandlerens engagement i forhold til H1-biler. Arrangementet bestod i klassisk sightseeingtur i Paris fredag med efterfølgende middagscruise på Seinen. Lørdag havde deltagerne til fri disposition indtil fælles middag og show om aftenen. Søndag blev anvendt dels til besøg på Montmartre/Sacre Coeur og dels hjemrejse. Der var således ikke afsat tid i rejseprogrammet til egentlige møder mellem forhandlerne mv.

Der deltog 102 forhandlere med ægtefæller/samlevere fra hele Danmark i rejsen. Udover den administrerende direktør for holdingselskabet og dennes samlever deltog yderligere 8 ansatte og deres ægtefæller m.v. fra H1 Import A/S som repræsentanter for importørselskabet.

Ægtefællernes deltagelse var begrundet i repræsentative formål.

Landsskatterettens flertal og Vestre Landsret: Turistmæssig karakter

Landsskatteretten var stærkt splittet i sagen, og afgørelsen om skattepligt for den administrerende koncerndirektør af udgiften til hans og samleverens deltagelse i rejsen blev truffet med stemmerne 2-2 og retsformandens stemme som udslagsgivende.

Landsskatterettens flertal og Vestre Landsret fandt, at trods det forretningsmæssige formål med rejsen, og at der kunne være en vis forretningsmæssig interesse i koncerndirektørens deltagelse i turen i form af signalværdien over for bilforhandlerne, var der ikke tilstrækkeligt grundlag for at fravige udgangspunktet om beskatning af rejsens værdi under hensyn til rejsens turistmæssige karakter.

Vestre Landsret fremhæver i sin begrundelse turens forløb, herunder at lørdag ifølge programmet var til rejsedeltagerens frie disposition, hvor der end ikke var fastsat fællesarrangementer af ikke-faglig karakter indtil den fælles middag om aftenen.

Direktøren blev derfor beskattet af den udgift, som arbejdsgiveren havde afholdt på direktørens og samleverens deltagelse i rejsen, jf. ligningslovens § 16.

Bemærkninger

Overordnet kan der nok stilles spørgsmålstejn ved skattemyndighedernes kvalifikationer i forhold til at afgøre, om en forhandler-, studie- eller personalerejse m.v., som en virksomhed ønsker at foretage, har det fornødne erhvervmæssige formål eller primært er af privat islæt. SKATs medarbejdere har jo oftest ingen indsigt i, hvad markedet kræver for at opnå salg af et produkt eller en tjenesteydelse mv. Myndighedernes efterrationaliseringer over, hvad der primært er af privat karakter, kan derfor af og til komme til at fremstå lidt søgt.

Når det er sagt, må man i den foreliggende sag konstatere, at det skemasatte forretningsmæssige indhold, f.eks. i form af forhandlermøde m.v., var helt fraværende, hvilket gør det svært at argumentere for et andet resultat.

Det forhold sætter imidlertid samtidig fokus på spørgsmålet om beskatning – eller manglen på samme – af de øvrige deltagere i rejsen. Det ser imidlertid ikke ud, som om der var rejst sag om beskatning af andre deltagere af rejsens værdi – hverken forhandlerne eller de øvrige medarbejdere i importørselskabet. Det var således alene den administrerende direktør for holdingselskabet – koncerndirektøren – der var blevet beskattet af rejsens værdi. Igennem de senere år har skattemyndighederne imidlertid i stigende grad også rejst sager om beskatning af såkaldt "almindelige" medarbejders deltagelse i arbejdsgiverbetalte rejser m.v. Der er derfor anledning til at udvise agtpågivenhed ved planlægning og afholdelse af sådanne arrangementer.

I øvrigt synes det indtil videre som om skattemyndighederne primært har fokuseret på det private erhvervsliv og i mindre grad på repræsentations- og studierejser m.v. foretaget af politikere og embedsmænd i statslige og kommunale enheder, ansatte i hel- og halvoftentligt ejede selskaber m.v.

AFLØSNING AF UAFDÆKKET PENSIONSTILSAGN TIL DIREKTØR KUNNE IKKE BESKATTES LEMPELIGT

Af advokat Lene Juel

Landsskatteretten har i en ny afgørelse slået fast, at det ikke er uden betydning, om en direktør er gået på pension, inden der udbetales vederlag for afløsning af et uafdækket pensionstilsagn.

Baggrund

Skatteyderen var ansat direktør og havde ifølge direktørkontrakten ret til et uafdækket pensionstilsagn (efterløn). Direktøren blev inden pensionsalderen opsagt som følge af omstruktureringer i koncernen. Direktøren modtog derfor et engangsvederlag på 7,7 mio. kr. beregnet på grundlag af det krav på efterløn, som direktøren havde optjent ifølge ansættelseskontrakten.

Direktøren:

Engangsvederlaget skal lempeligt beskattes

Den afskedigede direktør mente, at engangsvederlaget var omfattet direkte af ordlyden af ligningslovens § 7 O, stk. 1, nr. 3. Dermed skulle vederlag for afløsning af pensionstilsagn, der ikke er afdækket i et pensionsinstitut, kun medregnes i den skattepligtige indkomst med 85 pct. af den del af beløbet, der overstiger et bundfradrag på 25.000 kr. (2010).

Skat og Landsskatteretten: Beskattes som almindelig fratrædelsesgodtgørelse

Skat og Landsskatteretten fastslog imidlertid, at engangsvederlaget skulle beskattes som en almindelig fratrædelsesgodtgørelse efter ligningslovens § 7 U. Det betød, at hele beløbet udover et skattefrit bundfradrag på 8.000 kr. (reguleres ikke) er almindelig skattepligtig indkomst.

Landsskatteretten lagde vægt på, at det efter prak-

sis er en betingelse for at være omfattet af bestemmelsen om den lempelige beskatning i ligningslovens § 7 O, at udbetalingen af engangsvederlaget kan sidestilles med en pensionsudbetaling. Udbetalingen skal således ske som følge af pensionsalderens indtræden. Denne betingelse var ikke opfyldt i den nævnte sag. Landsskatteretten bemærkede, at det var uden betydning for den skattemæssige behandling af engangsvederlaget, at vederlaget blev beregnet på grundlag af direktørens krav på optjent efterløn i henhold til ansættelseskontrakten.

FAKTA

Ifølge lov om tilsyn med pensionskasser skal et løfte om pension i forbindelse med et ansættelsesforhold være afdækket ved indbetaling til forsikring eller pensionskasse. Pligten til at afdække (sikre) pensionsordninger gælder dog ikke for pensionstilsagn afgivet over for direktører.

DELTIDSANSATTE OG SKATTEFRI SUNDHEDSORDNINGER

Af advokat Lene Juel

Der er kun tale om en generel – og dermed skattefri - sundhedsordning til alle medarbejdere, hvis deltidsansatte med en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på mindst 8 timer, er omfattet af ordningen.

Baggrund

En distributionsvirksomheds medarbejdere bestod for 90 % vedkommende af timelønnede medarbejdere med avisomdeling som bijob. Virksomheden ønskede svar på, om det var muligt at sætte et generelt kriterium op for deltagelse i en sundhedsordning om en

højere gennemsnitlig ugentlig arbejdstid end 8 timer for andre medarbejdere end funktionærer på baggrund af arbejdsgiverens konkrete forhold, herunder ikke mindst medarbejdersammensætningen.

Lovgrundlag

Ifølge ligningslovens § 30 om skattefri arbejdsgiverbetalt sundhedsbehandling gælder, at ordningen kun er skattefri, hvis den tilbydes som en generel ordning til alle virksomhedens medarbejdere.

I praksis er dette krav tidligere fortolket således, at grænsen for at deltage i en generel arbejdsgiverbetalt sundhedsordning for funktionærer ikke kan sættes højere end en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på 8 timer.

Fortolkningen er sket med henvisning til funktionærloven og EU's deltidsdirektiv, der fastslår princippet om ikke-forskelsbehandling af deltidsansatte. Deltidsloven implementerer deltidsdirektivet i dansk ret.

Skatterådet:

8 timers kravet gælder alle slags ansatte

Skatterådet fandt, at det vil være bedst stemmende med at fortolke kravet om, at ordningen skal stå åben for alle ansatte, således at deltidsansatte som hovedregel ikke kan afskæres fra tilbud om at deltage.

Den timebegrænsning, der er anvendt i funktionærloven på 8 timer, og som antages ikke at være i strid med EU's regelsæt på området, skal anvendes. Det gælder uanset, om der er tale om ansatte omfattet af funktionærloven eller ej. Der er altså ikke mulighed for at dispensere eller tage særlige hensyn til arbejdsgiverens konkrete forhold, medarbejdersammensætningen m.v.

PERSONALEGODER: KAFFEORDNING OG KANTINEORDNING

Af advokat Lene Juel

Man skal passe på i jagten på skattemæssige fordele ved indgåelse af fleksible lønftaler - også kaldet kontantlønsnedgangsordninger eller bruttotrækordninger. Der er ikke nogen trylleformular.

Kaffeordning

En virksomhed havde gennem længere tid haft en ordning, hvor virksomhedens ansatte betalte 70 kr. pr. måned af lønnen efter skat for kaffe og et stykke morgenbrød.

Virksomheden ønskede at erstatte denne ordning med en ordning, hvor de ansatte gik ned i løn før indeholdelse af A-skat mv., dvs. en kontantlønsnedgang. Ordningen ville blive iværksat således, at den opfyldte alle de forudsætninger som skattemyndighederne i praksis har opstillet for at godkende sådanne ændrede vederlagsaftaler. Der ville derfor også blive udarbejdet en ændret lønftale med en fremadrettet reel nedgang i den kontante løn mv.

Skatterådet bemærkede, at goder, der modtages som led i ansættelsesforhold, som udgangspunkt er skattepligtige, og at godernes værdi ansættes til den objektive markedsværdi, jf. hovedreglen i ligningslovens § 16.

Bestemmelsen omfatter imidlertid ikke "goder uden væsentlig værdi, der ydes som led i almindelig personalepleje, og som kun stilles til rådighed på arbejdspladsen. Der kan eksempelvis være tale om kaffe-, kantine-, kunst eller lignende ordninger."

SKAT konstaterede i forhold til den konkrete kaffeordning, at betingelsen om, at godet (kaffe, morgenbrød og evt. frugt) kun ville være stillet til rådighed

på arbejdspladsen, var opfyldt. SKAT konstaterede dernæst, at værdien af kaffeordningen ikke oversteg 70 kr. pr. mand pr. måned, hvilket medførte, at SKAT også anså betingelsen om, at godet skal være uden væsentlig værdi, for at være opfyldt.

SKAT vurderede på den baggrund, at den beskrevne ordning er omfattet af undtagelsen, da der er tale om goder uden væsentlig værdi, der ydes som led i almindelig personalepleje, og som kun stilles til rådighed på arbejdspladsen. Den nuværende ordning var derfor skattefri.

SKAT mente derimod ikke, at en morgenkaffeordning kombineret med en kontantlønsnedgang ville være skattefri. SKAT henviste herved som det afgørende til, at såfremt medarbejderen betaler for at deltage i kaffeordningen ved en nedgang i kontantløn, må det forudsætte en eller anden form for tilmelding til ordningen. Når den enkelte medarbejder skal melde sig til ordningen, så er godet ikke længere at opfatte som et led i almindelig personalepleje, og en af betingelserne for skattefrihed for den type af goder ville derfor ikke længere være opfyldt.

SKAT bemærkede afslutningsvist, at virksomheden godt kunne vælge at indbygge kaffeordningen som et led i en aftale om samtidig kontantlønsnedgang – medarbejderne ville imidlertid blot blive beskattet af værdien af kaffeordningen. Der ville således ikke være nogen skattemæssig fordel ved ordningen.

Kantineordning

Virksomheden havde samtidig spurgt SKAT, om man kunne etablere en frokostordning, hvor de ansatte ligeledes skulle gå ned i kontantløn før indeholdelse af A-skat mv.

SKAT ville kun forholde sig vejledende til dette spørgsmål. SKAT bemærker i indstillingen til Skat-

terådet, at den del af værdien af kantinemaden, der overstiger medarbejdernes egen betaling, kan være skattepligtig i overensstemmelse med ligningslovens § 16. Det forhold, at de ansatte skal tilmelde sig ordningen – hvilket antageligt vil være tilfældet, hvor der indgås aftaler om kontantlønnedgang – vil medføre, at ordningen vil miste karakter af almindelig personalepleje (og dermed vil blive skattepligtig).

Bemærkninger

Afgørelsen giver især anledning til to bemærkninger:

1. Det er nyt, at SKAT henviser til, at det forhold, at der skal ske en form for tilmelding til kaffeordningen mv., indebærer, at den ikke længere kan anses som skattefri efter den praksis, der gælder for "goder uden væsentlig værdi, der ydes som led i almindelig personalepleje, og som kun stilles til rådighed på arbejdspladsen. Der kan eksempelvis være tale om kaffe, kantine-, kunst- eller lignede ordninger."

Spørgsmålet er også, om den begrundelse ikke er lidt kortsigtet. I den konkrete sag var der også en form for tilmelding til kaffeordningen under den nuværende ordning, som SKAT indledningsvis konstaterede var skattefri. Der skete betalingen fra medarbejdernes side blot af lønnen efter skat. Der er ikke grund til at tro, at deltagelsen i den eksisterende ordning var omgivet af væsentlig mindre "tilmelding", end ordningen ville få, hvis den blev integreret i en fleksibel lønaftale. Af administrative grunde er deltagelse i virksomhedens kaffe- og kantineordninger ofte ikke frivillig, men indgår som en integreret del af ansættelsesvilkårene.

Dertil kommer, at mange – formentlig flertallet - af virksomhedernes traditionelle kunstforeninger i praksis administreres via en aktiv tilmelding fra de medarbejdere, der ønsker at deltage. Betyder denne afgørelse så, at arbejdsgiverens – som regel

ret beskedne – tilskud til virksomhedens kunstforening, fremover skal beskattes hos medlemmerne af foreningen, fordi der er en aktiv tilmelding til ordningen?

2. I forhold til kantineordningen synes det som om, SKAT er gået en omvej i sin indstilling. SKAT kunne således umiddelbart allerede ved blot at konstatere at medarbejdernes "egenbetaling" af den påtænkte kantineordning som en integreret del af en fleksibel lønpakke slet ikke er en skattemæssig egenbetaling. Det er indirekte "betalinger" før skattetræk nemlig aldrig.

Den påtænkte kantineordning ville derfor reelt skulle klassificeres som gratis frokost og ville dermed blot være skattepligtig til markedsværdien efter hovedreglen i ligningslovens § 16.

FULD SKATTEPLIGT FOR DELTAGELSE I BESTYRELSESMØDER I DANSK SELSKAB

Af advokat Lene Juel

Personer kan godt erhverve en bopæl i Danmark uden at blive fuldt skattepligtige til Danmark, hvis de ikke tager ophold her. Den fulde skattepligt indtræder imidlertid i samme øjeblik, skatteyderen deltager i sit første bestyrelsesmøde i Danmark for et dansk selskab.

Baggrund

En skatteyder havde opgivet sin fulde skattepligt til Danmark ved fraflytning i 2006. Han havde pt. bopæl i Dubai, og han ønskede at leje en lejlighed i Danmark til opmagasinering af møbler, ferieophold (i alt 4-8 uger på årsbasis) m.v.

Lejligheden ville samtidig blive brugt i forbindelse med hans deltagelse i ca. 4 årlige bestyrelsesmøder i et dansk selskab. Skatteyderen skulle endvidere del-

tage i kurser og workshops af 1-2 dages varighed. Samtidig ville han under opholdene i Danmark udføre opgaver som led i sit direktørjob for et selskab i Dubai, idet han dagligt ville besvare telefonopkald og svare på e-mails.

Landsskatteretten:

fuld skattepligt genindtræder

Landsskatteretten fandt, at de ophold i Danmark, hvor skatteyderen ville deltage i bestyrelsesmøder, ikke kan anses for kortvarige ophold på grund af ferie eller lignende.

Bestyrelsesmøder sidestilles med udførelse af arbejde. Landsskatteretten fandt efter en konkret vurdering, at deltagelse i bestyrelsesmøder i Danmark vil have en sådan karakter, at de udgør en løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, idet der er tale om regelmæssig deltagelse i ledelsen af et selskab i Danmark, hvori skatteyderen er aktionær.

Landsskatteretten fandt, at afgørelsen i SKM-2002.252.LR, som skatteyderen havde henvist til, ikke var sammenlignelig, idet den ældre afgørelse, der ikke statuerede genindtræden af fuld skattepligt, bl.a. vedrørte forberedelse af undervisning for en udenlandsk arbejdsgiver.

Kontakt:

Lene Juel, lej@kromannreumert.com

KONTAKT

Lene Juel
E-mail: lej@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 46 18

Mette Porskær Winther
E-mail: mpw@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 45 33

Henrik Stig Lauritsen
E-mail: hsl@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 43 47

Kia Pham (Århus)
E-mail: kip@kromannreumert.com
Direkte: 38 77 46 22

København

Kromann Reumert
Sundkrogsgade 5
DK-2100 København
Danmark

Tlf.: +45 70 12 12 11
Fax: +45 70 12 13 11
E-mail: cph@kromannreumert.com

Århus

Kromann Reumert
Rådhuspladsen 3
DK-8000 Århus C
Danmark

Tlf.: +45 70 12 12 11
Fax: +45 70 12 14 11
E-mail: arh@kromannreumert.com

Dette nyhedsbrev kan ikke erstatte juridisk rådgivning. Kromann Reumert påtager sig intet ansvar for skader eller tab, der direkte eller indirekte kan afledes af brugen af nyhedsbrevet. Dette gælder, hvad enten skaden eller tabet er forårsaget af fejlagtig information i nyhedsbrevet eller af øvrige forhold, der relaterer sig til nyhedsbrevet.

**KROMANN
REUMERT**